

Римлянитѣ сжщо така били запознати съ гърмоотвода. Въ незапомнени времена на върха на високата крепост Дуино (на Адриатическо море) билъ збитѣ единъ дългъ пржтъ. Той билъ предназначенъ да показва приближаването на бурята презъ бурни лѣтни дни. Щомъ въ морето се показвали подозрителни вълни, които предсказватъ буря, до желѣзния пржтъ веднага поставяли часовой. Отъ време на време часовоятъ доближавалъ острието на копието си къмъ пржта. Ако отъ едното желѣзо до другото минавала искра, войникътъ веднага почвалъ да звъни камбаната за тревога, за да обади на рибаритѣ, че ги очаква опасностъ.

За изобретателъ на гърмоотвода се смѣта Хюго Капетъ (X в.) Той изнамѣрилъ начинъ за защита на полето отъ буря, като забивалъ въ земята дълги пржтове съ остри металически краища.

Въ 1752 год. Франклинъ приложилъ гърмоотвода въ сегашния му видъ за опазване на по-високитѣ постройки отъ гръмъ. За целта той употребилъ желѣзни пржти, заострени и позлатени на края, които препоръчалъ да се поставятъ върху заостренитѣ мѣста на покривитѣ Той употребилъ дебели медни или цинкови проводници, краищата на които закопавалъ дълбоко въ земята, или ги пускалъ въ водата (въ кладенци).

Работата на сърдцето. За работата на сърдцето сж правени много пжти изчисления. Сърдцето е една малка помпа, висока най-много до 15 см. и широка 10 см. Тая помпа действува по 70 пжти въ минута, което прави 4200 пжти на часъ, 100,000 пжти на день, 36,792,000 пжти на година и 2,575,440,000 за 70 години.

При всѣко биене сърдцето изтиква въ кървоноснитѣ сждове срѣдно по стотина грама кръвъ. Това прави, по 7 литри на минута, 420 литри на часъ и 10 тона на день. Тая малка помпа развива дневно сила, която може да издигне 48 тона на 1 метъръ височина.

